

عنوان مقاله:

تاثیر فوق روان کننده و نسبت آب به سیمان بر فاز خمیری بتن خودمتراکم

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی عمران توسعه (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رضا مقیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه، بخش مهندسی عمران، دانشگاه شهید باهنر کرمان

علی اکبر مقصودی - دانشیار بخش مهندسی عمران، دانشگاه شهید باهنر کرمان

آرین علمدارباغینی - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه، بخش مهندسی عمران، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

در اجرای سازه های بتن آرمه، به دلیل محدودیت های اجرایی از جمله محل های با تراکم زیاد میلگرد (چنین ناحیه ای به بتن مقاوم تری نیاز دارد)، و همچنین مهارت کارگرانی که مسولیت و بیره کردن را بر عهده دارند، معمولا کیفیت بتن های با نیاز به و بیره اجرا شده بالا نیست. علاوه بر این زمان و هزینه ی زیادی برای و بیره کردن صرف می شود. تمام این دلایل مهندسی را به تولید بتنی با خاصیت خود تراکمی یا بتن خودمتراکم (بتن بدون نیاز به و بیره) ترغیب داشت. این نوع بتن بنا به ویژگیهای خاص خود، نیاز به طرح اختلاط ویژه ای دارد و هم چنین آزمایش های منحصر به فردی در فاز خمیری برای روانی، خودتراکمی، قابلیت عبور و تراز سازی دارد. در این تحقیق برای طرح اختلاط های مختلف ارائه شده، به بررسی تاثیر فوق روان کننده و نسبت آب به سیمان در فاز خمیری این نوع بتن پرداخته شده و گزارش کامل آنها آورده شده است.

کلمات کلیدی:

بتن خودمتراکم، فوق روان کننده، فاز خمیری، نسبت آب به سیمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/142701>

